

16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.
Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων
(†161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ὕχος πλ. α. Ἐωθινὸν η.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ' καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Ἅγιος Πατέρας

Kυριε ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου Δι ου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ ν ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε η η ει σα α α κου σο ον
μη ρι προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου η εν τω κε κρα γε ναι με
προ ο ος σε ε η ει σα κου σο ον μου Κυ ν ρι ε
Πα Δι
ε Δι

Kα τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σεν εν χη
η η μουως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο
ον σου η ε παρσις τω ω ω ων χει ω ων μου ον
θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η η ει σα κου
σο ον μου Κυ ν ρι ε Δι Πα

Ἡ Στιχολογία.

πχ

Θ Πα
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **υ** **ϙ**

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι **ι** **αις** **υ** **ϙ**

Σ Πα
υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι

α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αν

των **υ** **ϙ**

Π Πα
αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με **δ** ε λαιον **δε** α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα

λη **ην** **μου** **υ** **ϙ**

O Πα
τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο κι

αις αν των **ϙ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι **ται** **αν** **των** **ϙ**

A κου σον ται τα οη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δ ρωσει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α α δην ^υ ^χ

O τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ

μοι οι μουν ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ ^χ

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^υ ^χ

Π ^{Πα} ε σουν ται αι εν α μφι βληστρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δ ρωσει τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ ^χ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην ^υ ^χ

E ^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν μου

την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω υϙ

E ^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωςτας τρι βουςμου υϙ

E ^{Πα} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι υϙ

K ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον Δᾳ

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε υϙ

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου υϙ

E ^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα νῃ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων υϙ

Π ^{Κε} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου νῃ ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα υϙ

P ^{Δι} ν σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με Δᾳ ο τι ε

κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου

  τον ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου

  ι α τον τι μι ου σου Σταυ ρου ου χρι ι ι

στε δι ι α α βο ο λον η η η η η η

 σχυ ν ν νας και δι α της Α να στα σε

 ω ω ω ωσου το κε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι

ας η ημ βλυ ν ν νας και ε ε σω ω ω σα ας

 η η μας εκ των πυ λω ω ων του θα να α α

 α τον δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

  ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ωσ μοι

  την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν

θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην

η η η η η χθη ε φοι ι ξα αν τον ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες τον Α α α α δου ^{Δι} και ε πηρ
 θη η σαν πυ υ λαι ο δυ ν νη η η η ραι ^{Κε} ει σε
 λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι
 στος ^υ λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ^Μ ξε ε ε ε
 ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να κα
 λυ ν πτε ε σθε ^{Δι}

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Α ^Χ ει ^Ω σα

κουσον τη ης φω νη η ης μου ^η

M ^{Κε} ε γα θα α α αν μα ^{Πα} ^υ ο των α ο ρα τω αν

Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος ^{Κε} δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω αν του ου

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^{Πα} τη γαρ αν

του ευσ πλα αγ χνι ^{Δι} ^{Κε} ^υ εκ πλα α α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες εν τοι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν Δ

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα

Δ ρ εις την φω

νην τηςδε η η σε ω ω ω ως μου π

E

 σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι υ τω ε πι τε λειτων αι αι

ω ω ω νων Δ ως εν ε σο πτρωδι α σαρ κο ο ος λα αμ

ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω π και με ε χρι ις Α

δου κα α τελ θο ο ο ον τι ρ και το ε κει σε σκο

ο ο τος λν υ σα α αν τι ρ και το φως της α να

στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α αν

τι ρ φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι Δ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

Δ ρ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν π

T ον αρ χη γον της σωτη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
M ξο ο λο ο γη η η σωω ω ω μεν **κε** **α** αυ του γαρ εκ
πα νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
ε σω ω ω σται **κε** χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε ε
ε εν γει δαι μο νων πλαα α α νη **πα** **α** α **η** Α δαμ πε σων
α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται **ηλ**

Στίχ. **Γ'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, **ηλ** **χ** **ηλ** πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον **κυ** ν ν ρι ι ι ι ον **π**
Ο ι της κου στω δι ας ε νη χουν το ν πο των
 πα ρα α νο ο ο μων **κε** **α** κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
 γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ ν ρι α α και αι
 ει ει ει ει παα α α τε **π** ο τι η μων κοι
 μωω με ε ε νων εκ τον μνη μει ου ε συ λη η η
πα θη ο ο νε ε ε κρος **κε** **π** τις ει δε τις η κου σε νε

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε ^η μα λιστα ε σμυρ νι
 σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^η κα τα λι πον
 τα και εν τω ω τα φω ^ρ τα εν τα α φι α
 α α α αν τον ^{κε} μη πλα να σθε I ου ου δαι αι αι οι
 Πα μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και
 γνω ω ω ω τε ^η ο ο τι αν τος ε στι ι ιν α α
 λη η θως ο λν τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ ν να α μος ^{Πα} ^Δ

Στιχηρὰ προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἅχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἰρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμενος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἄλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι, ὥστιν σώματος, καὶ φυγῆς σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· ὃν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκεῦος ἔνδοθεν χωροῦν, ἀπαν ζῶον Ἀπόστολε· δῆθεν

πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνοῦσα, ἀς ἐφόρεσας Ἀλύσεις,
ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ον ἡρνήσω αρινόμενον, ἐγειρόμενον ὅμνησας, ἐκ νεκρῶν
Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε
καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς διμιλήσαντα· ὅθεν
πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνοῦντες, ἀς ἐφόρεσας
ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ἔχος ἄπειρος

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τοι ι ι ι και γι υι ω ρ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι π

Σ Πα
η με ε ρο ο ον η η μιν ρ η κοη πι ις τη ης
Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας Πε ε τρος η πε τρα
α της πι ι ι στε ε ε ε ως προ τι θε ται την
τι μι αν αν τρ Α λν υ σιν εις ψυ ν χι ι κη η
ην ε εν ε ξι ι ι αν π δευ τε ε πα α α
Πα
ντες ταυ την προσ πτυσ σο με ε νοι εν εν φη η η μοι οι
οις ω ω δαις αν τον κα α α τα στε ε ψωω ω ω
μεν π χαι ροι οις ο θε ερ μος της Πι στε ως προ ο
ο ο μα α α α χος π ο θερ μη τη η η δι ι

α α νοι οι οι α τον χρι στο ον ο ο μο λο ο
 γη η η σας και γι ον θε ς εν πα α αρ ρη σι ι
 α α πο ο ολ λη χαι αι ροις της οι κχ με ε ε
 νης το ο ο α γα αλ λι ι α α α α μα και της
 ρα α νων βα σι λει α ας κλει δς 8 8 8 χε χα
 ρι ιν πο ο ρι ι ι ζς τοις πο ο θω ω σε ε ε τι ι
 μω ω ω σι και την σην σε βα σμι ον Α λυ ν σιν
 προσ πτυ σο ο με ε ε νοι οις εκ πο ο ο ο θς ως
 πα ρι στα α με ε νο ο ος τω ω θρο ο ο νω τς
 Πα ντα να α κτο ο ος θε ε ς πρε σβει α
 αν ποι 8 8 8 με ε ε ε νος ν περ η η
 μω ων των ε ε πται κο ο ο ο των

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἄχος πά παρ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ω ω νων α α α α μην

E Πα ν τη ε ρυ ν θρα θα α λα α α ασ ση
 της α πει ρο γα μου ς υν υμ φης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ς υ υ δα α α α τος
Δι Πα εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ **Κε** πη ρε τη ης του
 θα α α α αν μα α α α τος **Πα** το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ **υ** υν υ υν
 δε τον χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος **π** η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ς Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος **υ** η α α α α
 α α α με ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο
Πα ρο ο ο ο ο ος **υ** με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α φθο ο ο ρος
 ο ω ω ω ων και αι προ ο ων **υ** και φα νεις ως αν θρω
 ω πο ος Θε ε ος **υ** ε λε η σο ον η μα α α α α

α ας π

* * *

Είσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἀγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος παλαιόν Δι Θ

Φ ως ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι δοι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε γ
 8 8 ζω ω η ην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Δ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δ

Ο Κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ ν σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱεροιμονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Αμήν.

·Ο ίερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

· Όιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Είη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἄγαρ Κεφαλή

Σ ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
με γα λυ νο μεν **υ** **q** ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω

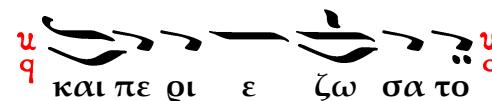

 πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πν υ λας τρι η με ρος α
 νε ε στης σωζωντας ψυ χας η η μων

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

και πε ρι ε ζω σα το

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
 τα κρουνους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
 και σω τη ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω
 α θα να σι αν η μιν δω ρον μενος οι κη σας τα φω δε
 η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ
 τω εν δο ξως ως Θε ος δι α τον το βο ω ω μεν
 φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

Ε ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
 δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
 και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
 εν δο ξως ως Θε ος **υ** **ϙ** τον Πα ρα δει σον α νοι ξας α
 πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
 γερ σιν **υ** **ϙ** δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
 δει ει ει σου οι κη το ρας **υ** **ϙ** κα τα ξι ων ως μο νος
πλαγχνος **υ** **ϙ**
 εν σπλαγχνος **ϙ**

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, **υ** **ϙ** εις μα κρο ο

τη τα η με ρων **υ** **ϙ**

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
 και τρι η μερος εκ νεκρων α να στας της σαρ κος ημων
 τα πα α α θη θε ρα πευσον **ϙ** και α να στη σον εκ
 πταισμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας **υ** **ϙ**

Ἅχος Ἀπαθ

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι νι ω ο και

A γι ω Πνευ μα α α τι π

Πα Π α λιν η η μιν ο θεο μο ο ος προο στα α α

Κε της συ να γει ρε ε ε ται προς πνευ μα τι κη ην

Πα πα α ανδαιαι σι ι ι αν ο Πε τρος η πε τρα α α της

Πι ι στε ε ε ε ως την τι μι αν αν τα Α

λυ σιν προ τι θει εις η η μιν κα θα περ ο ψω νι

ο ο ον πο λυ ν τε ε ε ε λες εις νο ση μα

α τωων ι ι ι α α τρει ει ει ον Δ

Κυψέλη Στεφάνου Λαμπαδαρίου:

Δι φ εις θλι βο με ε Γα

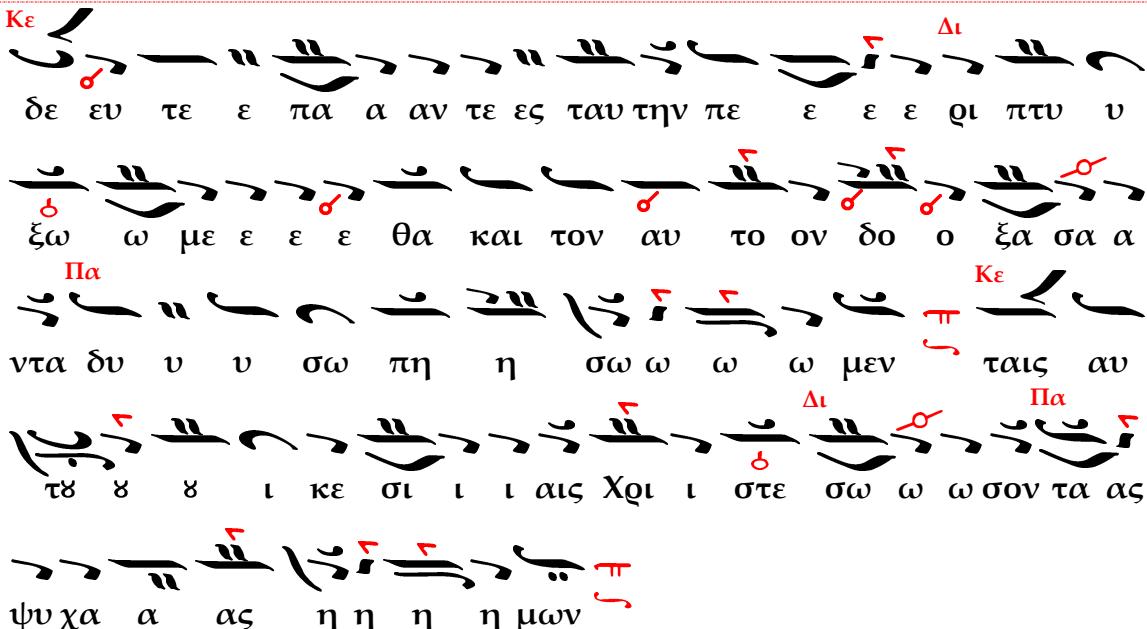
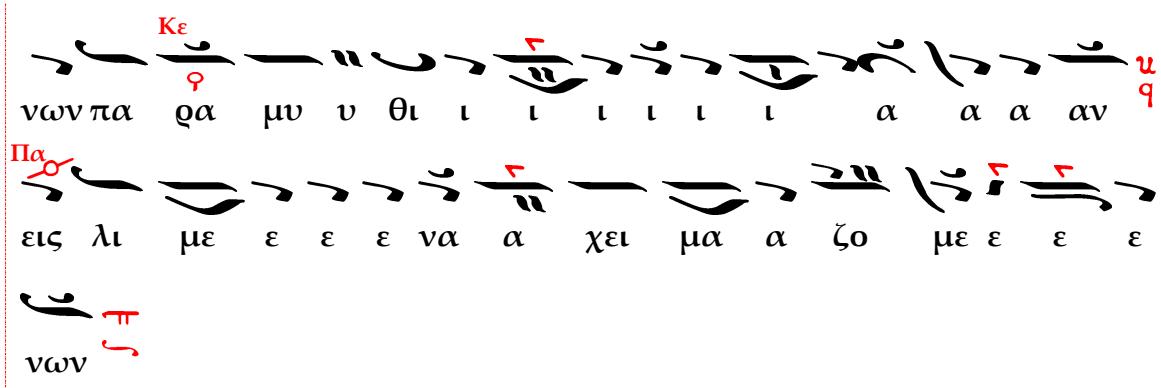
ε νων πα ρα μν θι ι ι ι ι ι α α α α

Πα αν ι εις λι με ε ε ε να α χει μα α ζο με ε ε

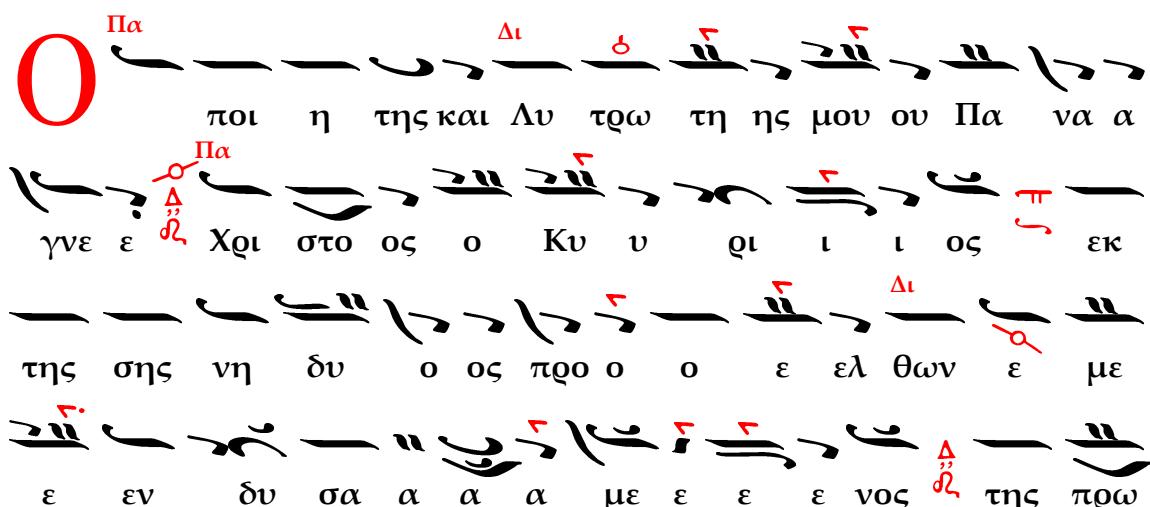
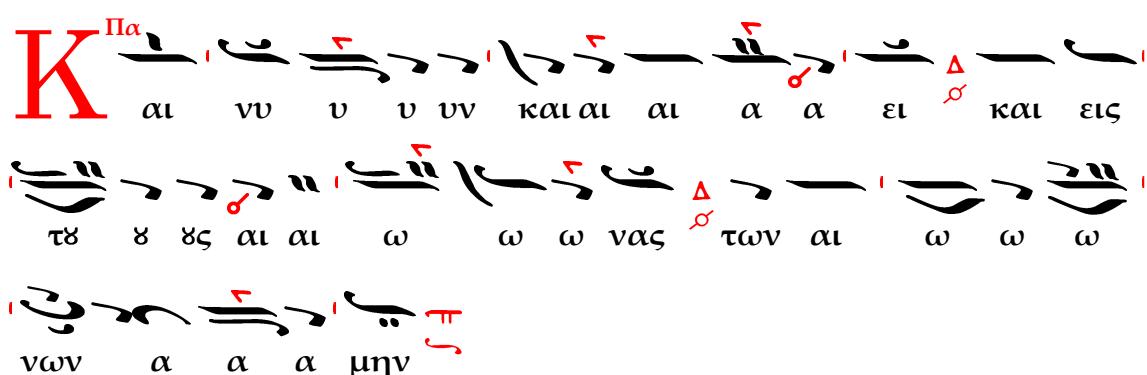
ε νων π

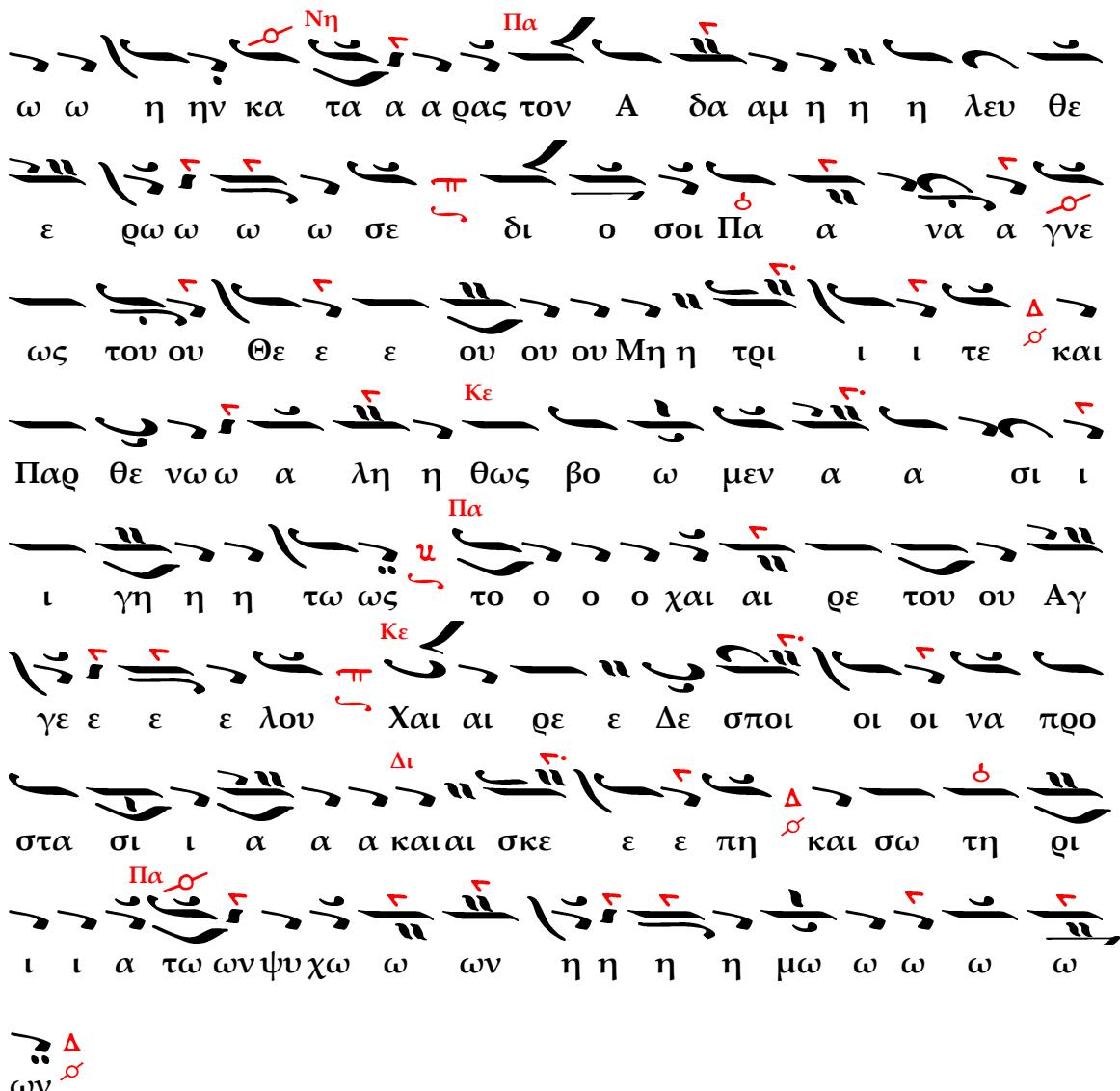
Ἐτέρα θέσις Σίμωνος Καρᾶ:

Κε εις θλι βο με ε ε Δι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅγμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὀφεις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ὀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἔρσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ ερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἄρχος ἦρα Κεφαλὴ

Tον συναναρχον λογον Πατρι και Πνευμα τινον
 εκ Παρθενου τε χθεντα εις σωτηρι ανη μων
 ανυ μνησωμενπι στοι και προσκυνη σωμενο τι
 ην δοκησε σαρκι ανελ θειν εντωσταυρω και θα
 να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνεωω
 τας εν τη ενδοξω αναστασει αντουν ουν

Δόξα Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἄρχος Διάθεσις

Tην Ρωμην μηλιπων προση μας επεδη μησας
 διων εφορεσας τιμων αλνυσεων των
 Αποστολων Πρωτοθρόνεας εν πιστει προσκυ

ν�ν τες δε ο ο με θα ταις προσ Θε ον πρε σβει αις σ8
 δω ρη σαι η μιν το με γα ε λε ος β

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυφονκαι Αγ γε λοις α γνω
 στονμυ στη δι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * * *